

[Miljøministeren]

vejrlig, og at vi ikke selv bidrager så meget til luftforurening, fordi vi ikke har nogen stor koncentration af stærkt forurenende kilder.

Ahlmann-Ohlson (KF):

Jeg vil gerne sige tak til miljøministeren for svaret og uddybe mit spørgsmål ved at spørge, om ministeren mener, at den økonomiske indsats i forbindelse med det omtalte forsøgsprojekt fra Miljøstyrelsens side om smogvarsling står mål med den forureningsbekæmpende effekt eller pengene eventuelt kunne anvendes på en måde, der ville bidrage mere til løsning af smogproblemerne, end man kan sige at selve smogvarslingssystemet gør.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Man kan jo ikke sige, at et varslingssystem har en forureningsbekæmpende effekt. Et varslingssystem og et målingssystem er jo, som det fremgår, noget, der konstaterer en form for forurening. Det, der derfor må siges her, er, om pengene generelt er fornuftigt anvendt – sådan opfatter jeg også spørgeren – og dertil kan siges, at det i hvert fald er fornuftigt at foretage målinger, sådan at vi har en basis for handling. Men det er også uden videre klart, at smogvarsling i sig selv ikke erstatter en indsats i henseende til bekæmpelse af luftforurening.

Men under alle omstændigheder synes jeg, det er nyttigt at gennemføre disse projekter, sådan at vi får nogle erfaringer, herunder også for, hvordan risikogrupper som f.eks. allergikere opfatter det, og således at vi kan få noget viden om, hvordan vi bedst hjælper mere udsatte grupper af befolkningen over for forurening.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 157

4) Til *miljøministeren* af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren helt afvise, at Danmark kan støtte forslag om forbud mod eksport af miljøfarligt affald fra industrilande til udviklingslande under forhandlingerne om en global konvention i UNEP den 7.-16. november 1988?«

Skriftlig begrundelse

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 103 afviser

ministeren, at et forbud mod eksport af miljøfarligt affald fra industrilande til udviklingslande er aktuelt i forbindelse med UNEP-forhandlingerne om en global konvention vedrørende grænseoverskridende transporter af miljøfarligt affald.

Adskillige forhandlere er tilsyneladende uenige med ministeren. Det fremgår af et papir til det kommende møde (UNEP/WG.189/Inf 1, 12. oktober 1988), at flere lande vil inddrage et egentligt forbud i forhandlingerne:

Vesttyskland mener således, at et forbud mod eksport fra industrilande til udviklingslande er »den letteste og mest effektive måde at løse problemet på«. Comorerne mener, at den eneste måde, hvorpå miljøet kan beskyttes, er et fuldstændigt forbud mod eksport. Ghana siger, at man gerne ser et forbud, især mod eksport fra industrilande til udviklingslande. Holland siger, at man støtter et forbud mod eksport af affald fra industrialiserede lande til udviklingslande, og man vil hilse et forbud under UNEP-konventionen velkommen. Sverige vil gerne have tilføjet til konventionens præambel, at »der ikke bør foretages eksport fra industrialiserede lande til udviklingslande«.

De regler, som ministeren advokerer for i sin besvarelse af spm. nr. S 103, svarer stort set til dem, der er indeholdt i EF's direktiv fra 1984. Dette direktiv har ikke kunnet forhindre illegale transporter fra EF-lande til udviklingslande eller overtrædelser af bestemmelserne ved transport EF-landene imellem.

Det kan tydeligvis forventes, at et egentligt forbud vil blive diskuteret på mødet, og det er væsentligt at få afgjort, om Danmark helt vil afvise at støtte et forbud mod eksport af miljøfarligt affald fra industrialiserede lande til udviklingslande.

Margrete Auken (SF):

I sidste uge modtog jeg et svar fra miljøministeren på et spørgsmål, jeg havde stillet til hende om den danske indsats i forsøget på at få en global konvention, som skulle regulere og helst forbyde eksport af giftigt industriaffald til ulandene. Svaret var mildt sagt svagt. Ministeren ville bidrage til regulering, men ikke til forbud, og sagde, at et forbud var uaktuelt. Men på det tidspunkt forelå der faktisk allerede klare tilkendegivelser fra både Vesttyskland, Sverige og Holland, hvor man gik langt videre end den